

[Vilhelm Rasmussen.]

ning lige fra Begyndelsen af Halvfemserne og saa længe jeg virkede som Lærer, i alt i 35 Aar, ikke uden at det ved en enkelt Lejlighed voldte mig alvorligt personligt Betsvær. Hvad er nu den naturlige Konsekvens at drage af den Omstændighed, at vide Kredse nu er kommet til det Resultat, at det har været forkert at sætte sig imod en forstandig Vejledning? Det er, at man ogsaa skal være forsigtig med nu at sætte sig imod, hvad der kan være forstandig Vejledning, og naar det ærede Medlem her bl. a. talte imod, at man underrettede unge Piger i 14—18 Aars Alderen paa et enkelt Punkt, vil jeg dog deroverfor sige, uden at tage Standpunkt, at det kan gerne være, det var klogt at gøre det, inden de var kommet forkert af Sted.

Første Næstformand (Vanggaard): Det ærede Medlem Frøken Gerda Mundt har Ordet for en kort Bemærkning.

Gerda Mundt: Naar jeg har taget Ordet her, har det kun været ud fra den Forudsætning, at hele dette Omraade var til Behandling og til Undersøgelse. Derfor mente jeg det rigtigst at komme med disse Bemærkninger i Dag fra dette Sted.

Justitsministeren (Steincke): Jeg takker de ærede Ordførere, som har kunnet tiltræde disse to Lovforslag.

Jeg skal til den ærede Ordfører for Socialdemokratiet blot sige, at jeg har i Øjeblikket ikke tænkt paa ikke at ville følge Befolkingskommissionens Indstilling med Hensyn til Seksualklinikkernes fremtidige Opgaver, og jeg vil naturligvis ogsaa forhandle med Indenrigsministeren, saaledes som jeg allerede er begyndt at forhandle med Socialministeren. I øvrigt følger det af Sagens Udskydelse, at jeg umuligt i Dag kan vide, hvilket Resultat de forestaaende samlede Overvejelser inden for Regeringen, endsige den forestaaende Lovgivning, vil faa, naar hele Materialet er blevet gennemdrøftet. Af samme Grund vilde jeg ogsaa, uanset den højterede Formands Henstilling, have undladt at diskutere det Foredrag om Seksualoplysningens Begrundelse og nærmere Ordning, som det ærede Medlem Frøken Gerda Mundt var inde paa.

Til den ærede Ordfører for Venstre, der blev voldsomt støttet af den ærede Ordfører for Kommunisterne, vil jeg sige, at det er ikke rigtigt, at dette Forslag kan komme overraskende. Naturligvis kunde det ikke falde den ærede Ordfører for Ven-

stre ind at give en saa fantastisk skæv Fremstilling af Forholdene, som den ærede Ordfører for Kommunisterne, der sagde, at Befolkingskommissionen først nylig var nedsat, saaledes at man maatte vide i Fjor, at den ikke kunde være færdig med sine Forslag til den Tid, Loven her skulde træde i Kraft, altsaa 1. April i Aar. Befolkingskommissionen blev nedsat af mig som Socialminister i 1935, saa den har dog under alle Omstændigheder haft 3 Aar at virke i. At den ærede Ordfører for Kommunisterne ikke har opdaget dette, undrer mig i og for sig ikke, men det kan ikke forandre de faktiske Forhold.

Den ærede Ordfører for Venstre vilde imidlertid med den Blidhed, det ærede Medlem altid raader over, gerne give en Støtte til den Betragtning, som man fra nogle Sider har været inde paa, ogsaa i det Blad, der altid fejrer det ærede Medlem Fru Inger Gautier Schmit, nemlig „Vejle Amts Folkeblad“, der, naturligvis uden at kende noget nærmere til Sagen, allerede har konstateret, at det er en flov Historie for Steincke og en Oprejsning for Venstre og ikke mindst for Fru Inger Gautier Schmit, at dette Lovforslag fremsættes, men saadan gaar det: naar man ikke vil høre, kommer man let til at føle. Det sidste har Venstre jo rig Erfaring i, saa paa det Omraade bøjer jeg mig fuldt ud, men i øvrigt er Fremstillingen ganske ved Siden af.

Jeg skal ikke henvise til mere end to Udtalelser, der findes paa samme Spalte under anden Behandling af Forslag om Foranstaltninger i Anledning af Svangerskab, den 22. April 1937, Sp. 6268. Dør førte vi netop den samme Diskussion om, hvornaar Loven skulde træde i Kraft, og jeg sagde under denne Diskussion, at det andet Hovedpunkt, der var blevet kritiseret — navnlig af det ærede Medlem Fru Inger Gautier Schmit —, var, at man ikke lagde Hovedvægten paa de Lovgivningsforanstaltninger, der skulde være til Fordel for de svangre Kvinder eller Mødre med Børn. Jeg svarede dertil ordret følgende:

„Jeg skal til det sidste sige, at det gør vi jo. Denne Lov skal ikke træde i Kraft før 1. April 1938, netop ud fra Anerkendelsen af, at der bør træffes visse sociale Lovgivningsforanstaltninger ud over dem, vi allerede har, forinden jeg og de to Flertalspartier mener at turde tage Ansvaret for at fastholde det Synspunkt, der er nedlagt i denne Straffelov, og derfor er Ikraftsættelsesdatoen udsat; dette ved det ærede Medlem Fru Inger Gautier Schmit ogsaa.“